

Dit stuurt zo
niet fijn

Leeg? Ja?
Gas!

'Ik doe mijn best om niet te veel te denken aan de onaardse cijfers – bijna 470 pk per ton, 0 naar 96 km/u in 2,6 seconden'

Lager kan
echt niet

naar mijn input en bouwt lijnrecht en gecontroleerd naar zijn climax. Het (Nederlandse) instelbare Intrax-onderstel leidt de RXC kaarsrecht en vastberaden door de bochten en doet de Dunlop-slicks versmelten met het asfalt. De besturing is je reinste vingertoppenwerk, en het rempedaal biedt meer gevoel dan ik ooit besepte in mijn voet te kunnen hebben. Waar was ik bang voor?

Ik weet maar al te goed dat ik, in de luttele minuten die deze sessie nog duurt, nog niet de helft van het prestatiepotentieel van de RXC ga meemaken. Dit is een auto die op snelheid bijna z'n eigen gewicht aan *downforce* te verwerken krijgt, maar de grens tussen mechanische grip en aerodynamische grip is iets wat ik niet ken, nooit heb gevoeld. Dus rem ik voor snelle bochten in plaats van meer gas te geven. Ik weet dat er meer is, dat er meer kan, en dat ik ooit meer zal kunnen. Maar voor nu is het goed, want ik heb een stap gezet.

Toen we de top bereikten, kneep ik, hulpeloos, mijn natte ogen dicht. Ik drukte mijn nagels in de handgrepen, klemde mijn knietjes tegen elkaar. Ik haalde diep adem en mijn maag werd licht, terwijl we steil naar beneden suisden in wat haast een eeuwigheid leek. Ik voelde de loopings, twee na elkaar, alsof enorme, onzichtbare handen me alle kanten op probeerden te sleuren. Toen was er alleen nog snelheid, en terwijl ik durfde te kijken, lachte ik.

